



Ordning genom slumpen?

Att lösa en Rubiks kub anses vara en svår uppgift, även för de mest intelligenta människor.

Tänk dig nu en blind man som försöker rätta till de färgade sidorna av en Rubiks kub. Han vet inte ifall vridningen som han gör med kuben tar honom närmare eller längre bort från sitt mål. Hur sannolikt är det för honom att lösa kuben ensam, av en slump?

Omöjligt, skulle du ha sagt, eller hur?

Däremot skulle den blindes chanser öka dramatiskt om han fick "ja" eller ett "nej" anmärkningar vid varje drag.

Denna berömda analogi används av Sir Fred Hoyle för att visa på osannolikheten att ordning kan resultera från ren slump. Hoyle anser att sofistikerad ordning inte kan uppstå från oavsiktlig slump utan någon inblandning av en slags form av uppmaning eller högre intelligens.

I detta avseende, så verkar det mindre sannolikt att universum, som är den mest komplexa och sofistikerade form av ordning, kom till av slumpen. Oddsens för oavsiktligt bildande av livets ursprung är betydligt sämre än oddsens för en blind mans lösning av Rubik kuben. Vi vet att universum är ett organiserat system som styrs av naturlagar och invecklade balanser.

Att tänka på det, som något som har arrangerats oavsiktligt är, i Hoyles ord; "Som att säga att solsystemet är fullt med blinda män som löser Rubik kuber samtidigt". Alltså är det rimligt att anta att universum har en högre intelligens eller en arrangör. Denna arrangör är bäst förklarad med Guds existens.